

Waar was de man met de hoed op 21 en 22 januari 2017

Het was een heel druk weekend deze keer. De man met de hoed was wat lui geweest. En dat gaat al even terug. Zelfs tot het vorig jaar 2016. Ook al heb je een hoed, wandelschoenen, een mooie jas en kaartjes meer dan genoeg op zak, het kan weleens een beetje miezeren. U kent dat wel. Het regent niet echt, maar het rotzooit teveel uit de hemel om er nou eens echt op uit te trekken.

Dat begint al met lopen naar de schuur om de fiets te voorschijn te halen. De fiets uit de schuur, even op de standaard en de poort open. Intussen is het zadel natgemiezerd. Het is niet echt koud, maar toch ook weer niet helemaal lekker. Voor hetzelfde geld zijn de straten niet spiegel bevroren, maar gewoon glad van de miezerige tranen van het liever in bed blijven. Nog maar een keer heerlijke koffie: en gewoon thuis, slurpend van die geweldige zaligheid van goedgekozen bonen. Lekker door het raam naar buiten kijkend. Niks mee te maken, dat zoeken de mensen zelf maar uit. Ja, ook de man met de hoed kent de luiheid van het even niet doen.

De verrotting en het verval is immanent. Maar daar is het "onvolpreezen" internet met de laatste kans op museumkaart.nl . Een laatste kans om bijvoorbeeld in Rijksmuseum Twente: Eindelijk! De Laiesse te kunnen bezoeken. (t/m 22 januari). Zo ook Giovanni Dalessi in museum Slager in Den Bosch, t/m 22 januari.

De man met de hoed blijkt kloten te hebben. Daar kun je gewoon tegenaan trappen. En dat deed voldoende pijn om het bed uit te komen en te gaan fietsen naar het station. Over gladde wegen. Vertragingen alom: maar dat deed minder pijn dan het blijven liggen en de miezerigheid de overhand te laten spelen. Rijksmuseum Twente, het enig echte rijksmuseum. De Laiesse, deed Rembrandt relativeren. Beide tijdgenoten, waar Rembrandt de hemel wordt ingepreezen, werd De Laiesse afgedaan als een technisch hoogstaand, maar fantasieloos klodderaar. Nou; het geeft te denken over de overwaardering van Rembrandt. De man met de hoed heeft vooral de prachtige anatomische tekeningen van de Laiesse mogen bewonderen. De vraag rees al snel: anatomische tekeningen rond 1670 / 1680. De mensen tot op de dag van vandaag menen dat de verlichting voorwaardelijk is geweest voor wetenschap en verdieping in het wonder. Kijkt uw geschiedenis er eens op na. Dat anatomie iets is wat "kerkelijk werd verboden ?" de man met de hoed heeft steeds meer vragen over des-informatie en geschied vervalsing. Zeer aktueel.

De kloten van de man met de hoed deden allang geen pijn meer. Rondlopen in Rijksmuseum Twente is een volwassen wandeling. Zelfs met een prettige knipoog naar familie. Tja, zo gaat dat. Verdomd: kom je zomaar Yvon en Gerrit-Jan tegen. Minnend naar cultuur en schoonheid. Een prachtige zaterdag. En het weekend was geeneens ten einde.

Ook de zondag had een belangrijk bezoek op het programma staan. Museum Slager in 's Hertogenbosch.

De man met de hoed heeft al duizend keer het plan gevat: maar op zondag 22 januari was het eindelijk raak. Museum Slager in 's Hertogenbosch. Waarschijnlijk het meest onderschatte museum van de Nederlanden. 8 Bossche kunstenaars.

Een pracht museum. Meer dan de moeite waard.

Hier trok de man met de hoed niet alleen tijd, maar ook geld voor uit. Diep uit de buidel: na een genot van de familie Slager. Heerlijk om te mogen zien hoe in een korte periode: (groot)vader Slager, zijn zonen en dochters kon aanzetten tot de nobele kunst van het schilderen. Een echte aanrader.

De buidel werd getrokken door de man met de hoed, er viel helaas niets te joepen / niets te schooieren (ondanks de laatste kans). Geen enkele luis kwam aan de dag. Maar dat gaf niets.

Een charme, bedoeld om aan de kostprijs te knabbelen, werd evenzo liefdevol afgewimpeld. Prima huis. Dat huis van de Slagers. Logisch, er is een sfeer van schilderessen. Daar houdt de man met de hoed wel van. Afdingen: hoe charmant ook, wordt gepareerd met schoonheid.

De catalogus: "Slager, Acht Bossche Kunstenaars" heeft het predicaat: waardevol. Meer waard dan die duit uit het zakje. Het had al een plaats in de boekenkast. Lang voordat de fiets op zaterdag 21 januari uit de schuur werd gehaald. Maar dat wist de man met de hoed toen nog niet.